

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΓΩΓΕΑ

Εν Ἑλλάδι Δραχ. 10
Εν Τουρκίᾳ 1/2 τουρκικῆς λίρας
Εν τῇ ἄλλῃ ἀλλοδαπῇ 1/2 ἀγγλικῆς λίρας

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκίατου
μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ

Πᾶσα αἴτισις ἀφορῶσα εἰς τὸ φύλλον ἀπευθύνεται
Πρὸς τὸν κ. Γ. Λαμπροῖδην διηγήτορον
Ὁδὸς Σόλωνος 36

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Κύριον ἄρθρον (Καὶ αὖθις περὶ τῶν ἐν Θράκῃ
πραγμάτων).—Οἱ Ἕλληνες ἐν Σουδᾶν (Οἱ πρώτοι
σκοπευτικοὶ ἐν Χαρτὺμ Ἕλληνοὶ ἀγῶνες).—
Ἡπειρος (Αἱ δολοφονίαι τῶν Ρωμούνων).—
Ἀγγέλματα καὶ θρύλοι.—Παλαστίνη (Ἐκ τῆς
δράσεως τῶν Ἀγιοταφιδῶν πατέρων).—Τὰ ἐν
Ἑλλάδι.—Τελευταῖαι εἰδήσεις Ἐπιφυλλίς (τὸ
γλωσσικὸν ζήτημα ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Χατζηδάκη
καθηγητοῦ τοῦ Ἐθνικοῦ Πανεπιστημίου).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 23 Μαΐου 1907

Ἡ ἐνίσχυσις ἡ μᾶλλον ἡ ἀφύπνισις τοῦ
ἐθνικοῦ ἡμῶν φρονήματος ἐν Θράκῃ δὲν εἶναι
θέμα ἐξαντλούμενον ἐν ἐνὶ καὶ μόνῳ ἄρθρῳ.
Ἀντὶ τὴν Μακεδονίαν ὑπολαμβάνωμεν καρδίαν
τοῦ ἑλληνισμοῦ, κεφαλὴ αὐτοῦ εἶναι ἡ Θράκη,
ἥνευ δ' αὐτῆς θὰ ἐξεμνηνίζετο ἡ ἀκεραιότης
τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς ἐν τῇ ἑλληνικῇ χερσον-
νήσῳ, θὰ ἐχωρίζετο εἰς δύο τμήματα ἀσύν-
δετα καὶ ὁ κραταιούμενος βουλγαρισμὸς ἀπορ-
ροῦν ἢ καὶ ἐξολοθρεῖν αἰς αὐτὸς γινώσκει
μεθόδοις τὸν πέραν τοῦ Νέστου ἑλληνισμὸν
θὰ ὑπηγόρευε τοὺς νόμους τῆς ὑπάρξεως εἰς
τὸ ἐντεθεῖον τοῦ Ὀλύμπου τμήμα τοῦ ἑλλη-
νισμοῦ καθ' ὃν τρόπον ὑπηγόρευον αὐτοὺς οἱ
ἀπὸ τοῦ Φιλίππου καὶ ἐντεθεῖον βασιλεῖς τῆς
Μακεδονίας, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν νῦν, δὲ
οἱ βασιλεῖς οὗτοι θὰ ἦσαν Βούλγαροι καὶ ὄχι
Ἕλληνες, ἐχθροὶ καὶ ὄχι σύμμαχοι, ξένοι
πρὸς τὰ ἥθη καὶ τὰς ἐξέεις τοῦ ἑλληνικοῦ ἔ-
θνους, ἐρεῖδοντες καὶ τοῦ κράτους αὐτῶν τὴν
ἀποστολὴν καὶ τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἔθνους τὴν
εἰς τὴν τελείαν ἀπόσβεσιν παντὸς ἔχοντος ἐλ-
ληνικοῦ βίου.

Τὴν θεμελιώδη ταύτην σπουδαιότητα τῆς
Θράκῃς δὲν διέγνωσαν ἐπὶ ὀδυρόντων τῶν
ἐτῶν οὐτε οἱ παρὰ τὸν Ἰλισσον ἀτελευτήτως
φύλακοντες καὶ ἐρίοντες, οὐτε οἱ παρὰ τὸν
Ἰσθμόν εἰς ταπεινὰ σκευωρίας κατατρίβό-
μενοι, ἀλλ' οὐδὲ καὶ ἐκ τῶν Θρακῶν οἱ προέ-
χοντες. Ἀντὶ νὰ περιζώσωμεν ὁλόκληρον τὸν
νομὸν Ἀδριανουπόλεως διὰ ἐνὸς γενικοῦ προ-
βλεπόμενου ἐν Ἀδριανουπόλει, δι' ἐνὸς προξενεῖου
ἐν Σαράντῃ Ἐκκλησίᾳ καὶ δ' ὑποπροξενεῖον
ἐν ταῖς δευτερευούσαις πόλεσι τῆς χώρας, οἷαι
τὸ Διδυμότειχον, ἡ Γιουμουιλτίνα, ἡ Σάνθη,
τὸ Δεδαγιάτ, ἡ Ραιδεστός, ἡ Σηλυμβρία,
περιωρισθῆμεν μόνον ἐν Ἀδριανουπόλει, μετὰ
μακρὰ δὲ ἔτι αἱ ναυτιλιακαὶ ἀνάγκαι ἐπέ-
βαλον ἡμῖν νὰ σκεφθῶμεν τὸ Δεδαγιάτ, ἀφ' οὗ
ἐν τῷ μεταξὺ παρεδίδομεν τὸ προξενεῖον Ἀ-
δριανουπόλεως εἰς τὰ πάντα φθεῖρον καὶ
τιμὴν καὶ ζωὴν τοῦ ἔθνους ἐπενειδίστον κόμμεα.

Νῦν ἡρχίσμεν νὰ προσέξωμεν εἰς τὰς Σα-
ράντας Ἐκκλησίας καὶ τὴν Σάνθη ἀφύπνι-
σθέντες καὶ ἐν τούτῳ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων.

Ἀλλ' ἡ αὐτὴ ἀθλιότης ἐπεκράτησε καὶ ἐν
τῇ ἀντιλήψει τῶν ἐν Βυζαντίῳ, δὲν δύνανται
δὲ νὰ καυχήθωσιν οὐδὲ σήμερον οἱ περὶ τοῦ
Πατριαρχείου, ὅτι ἀπανταχοῦ τὰς σπουδαιο-
τάτας μητροπολιτικὰς ἑδρας ἐν τῷ νομῷ Ἀ-
δριανουπόλεως κατέχουσιν οἱ ἄριστοι τῶν ἱερ-
αρχῶν μας.

Διὰ τοῦτο εἰς ἀμφοτέρω τὰ ἰθύνοντα κέντρα
τοῦ Γένους ἐπιβάλλεται ἰσὴ φροντίς, ἂν μὴ
μεῖζον, περὶ τῶν ἐν Θράκῃ πραγμάτων, πρὸς
τὴν ἐν Μακεδονίᾳ φροντίδα, φροντίς ἰσόπαλος
πρὸς τοὺς ἐπικρεμαμένους κινδύνους, φροντίς
ἀσυμβίβαστος πρὸς τὰς προσωπικὰς φιλοτι-
μίας καὶ τὰ προσωπικὰ συμφέροντα, φροντίς
ἐξαγνίσουσα βαρύτητα τοῦ παρελθόντος ἀμαρ-
τηματα καὶ ἀσφαλίσουσα τοὺς ὑπευθύνους
ἀπὸ τῶν ἁρῶν τῶν συγχρόνων γενεῶν καὶ
τῶν μεταγενεστέρων.

Ἡ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος πύκνωσις τῶν προ-
ξενεῖων ἐν Θράκῃ καὶ ἡ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποκάθαρσις τῶν
μητροπόλεων ἀπὸ τῶν ἀχρήστων καὶ ἀδρα-
νῶν στοιχείων πρέπει νὰ ἀποδοῖσι μελέματα
ἐπείγοντα, ἂν μὴ θέλωμεν νὰ ἀκούσωμεν
ἀντηχοῦντας ἐν τῷ Ἑλλησπόντῳ τοὺς ἀγρίους
ὠρυγμούς τῶν νικηφόρων προελαυνόντων Βουλ-

γάρων. Ἑλληνικὴν θάλασσαν δὲν πρέπει νὰ
μολύνῃ πούς Βουλγάρου, διὰ θρακικοῦ δὲ
μᾶλλον ἢ μακεδονικοῦ ἐδάφους θὰ διέλθωσιν
αἱ ἀγρίαι ἀγέλαι τῶν θρεμμάτων τοῦ Κρούμου,
πρὸς ἀς θαφίλευσιν τὰς τρυφερότητας αὐτῶν
οἱ φιλόζωοι σύλλογοι τῶν Ἀγγλῶν ἐπισκόπων
καὶ τῶν φιλελευθέρων πολιτικῶν τοῦ Λονδίνου,
ὅπως κολυμβήσωσιν εἰς τὰ κυανᾶ, ἄσπια,
ἐξ ὅτου ἐγεννήθη ὁ κόσμος, ἀπὸ παντὸς σκυ-
θικοῦ ρύπου ὕδατα τοῦ ἐν σαπφεινῇ μαρ-
μαρυγᾷ αἰετὶ μειδιῶντος καὶ αἰωνίως ἑλλη-
νικοῦ παραμεινάντος Αἰγαίου.

Στρέφωμεν πάντες ἀμέριστον τὴν προσοχὴν
ἡμῶν καὶ σύντονον ἐπὶ τὴν κινδυνεύουσαν
Θράκην.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΝ ΣΟΥΔΑΝ

Ἑλληνικὴ σκοπευτικὴ ἐταιρεία
ἐν Χαρτὺμ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκ Χαρτὺμ.

Οἱ εἰς τὰ βάθη τῆς Ἀφρικῆς ζῶντες Ἕλληνες
παρακολουθοῦντες τὰ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ ἀλυτρώτῳ
πατρίδι συμβαίνοντα ἀποροῦμεν καὶ ἐξιστάμεθα
διὰ τί οἱ τῶν ἡμῶν ἐν Σουδᾶν, δὲς δ' εἰπεῖν καὶ
ἐν Αἰγύπτῳ, ἀγαπῶντες Ἀγγλοὺς καταδιώκουσιν ἐν
Μακεδονίᾳ; Δὲν εἴμεθα ἀπανταχοῦ οἱ αὐτοί, στοι-
χεῖον κατ' ἐξοχὴν ἀπολιτιστικόν, εἰρηκινόν, φιλό-
τιμον, ἐργατικόν; Θὰ ἐμάθετε τοὺς τρυφεροὺς καὶ
εὐκαρινεὺς πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἐπαίνοους τοῦ Κρόμπερ
ἐν Αἰγύπτῳ, ἀνδρὸς βελθονοῦσας, διαγόντους,
ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κατοχὴ ἐν τῇ νεολογιστῇ χώρᾳ με-
ταξὺ τῶν εὐρωπαϊκῶν λαῶν εἰς τοὺς Ἕλληνας δύ-
ναται νὰ στήρῃθῃ ὡς ἐρεσκία ἀποσμάχοντος τῆς
ἐμπειρίας καὶ ἀσφαλείας τῆς. Τὴν αὐτὴν ἀντί-
ληψιν ἔχουσιν οἱ Ἀγγλοὶ καὶ ἐν Σουδᾶν. Κατέχον-
τες τὴν εὐρείαν ταύτην αὐτοκρατορίαν καὶ δεσπό-
ζοντες αὐτῆς δι' ἐλαχίστον στρατόν, οὐ μόνον σχε-
δὸν τὰ στελέχη εἶναι Ἀγγλοὶ, οἱ δὲ ἀνδρες Αἰγύ-
πτιοι καὶ Σουδανῆες, ἀισθάνονται τὴν ἀνάγκην νὰ
σχηματίσωσι πολιτοφυλακίαν ἐξ Εὐρωπαίων, ὅπως
ἀντιτάξωσι πρὸς τὴν ἐπὶ τόπου ἀνίστασιν κατὰ
πάσης αἰφνιδίας τῶν ἰθαγενῶν ἐξεγέρσεως. Ἀλλ' ὑπὲρ
πάντας τοὺς Εὐρωπαίους πολυκριμύματα ἐνταῦθα
εἴμεθα ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες.

Τούτου ἕνεκα πρὸ πολλοῦ ἐπιτηδεύει ἡ ἀγγλικὴ
διοίκησις ὑπέβαλε τὴν ἰδίαν τοῦ σχηματισμοῦ ἑλλη-
νικῆς σκοπευτικῆς ἐταιρείας. Ἡ ἐταιρεία αὕτη ἐ-
σχηματίσθη ἤδη, τὰ ἐγκρίνει αὕτη: ἐτελέσθησαν
τὴν ἐπέκειν τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν παλιγγενεσίας, τὴν
μεταμοσχηματίζοντες τῆς 25 Μαρτίου, μετ' ἐπισημοτη-
τος καὶ μεγαλοπρεπείας, ἥτις ἀνεδείξε τὴν τοῦ ἐν-
ταῦθα ἑλληνισμοῦ δύναμιν.

Ὁ δαίμονος Ἀγγέλος Κιπᾶτος ὁ καὶ πρόεδρος
τῆς ἑλληνικῆς κοινοτήτος καὶ τῆς ἑλληνικῆς σκοπευ-
τικῆς λέσχης ἤγειρεν ἐξωθεν τοῦ Χαρτὺμ, ἐκεῖ,
ὅπου ὥρισεν νὰ γίνῃ τὸ σκοπευτήριον, ἐπὶ τῆς ἀμμου-
τῆς ἐρήμου ὠραῖον περικτενόν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν
ἀρχῶν, τῶν προϋπόντων τῆς ἡμετέρας κοινότητος
καὶ τοῦ ἁλλοῦ πλήθους. Ἡ διακόσμησις ὑπῆρξε
θαυμασία.

Τὴν 4 ἀκριβῶς μ.μ. ἀφίκοντο ἡ Α.Ε. ὁ Οὐάιτ
καὶ πασᾶς, σφοδρῆς καὶ γενικῆς διοικήτης τοῦ
Σουδᾶν, ὁ Ἀσσερ πασᾶς, γενικὴς διοικήτης τοῦ
ἀγροπολιτικοῦ στρατοῦ, ὁ διοικήτης τοῦ Χαρ-
τὺμ Στάντων πασᾶς καὶ αἱ ἄλλαι ἀνάταται ἀρ-
χαί, τῆς στρατιωτικῆς τοῦ Σουδᾶν μουσικῆς ἀνα-
κρουούσης τὸν ἀγγλικὸν ὕμνον. Τὰς πολιτικὰς καὶ
στρατιωτικὰς ἀρχὰς ὑπεδέχθησαν ὁ πρόεδρος τῆς
κοινότητος κ. Ἀγγ. Καπᾶτος καὶ ὁ γραμματεὺς
τῆς σκοπευτικῆς ἐταιρείας, ἀνὴρ ρέκτης καὶ ἀεικίνη-
τος, κ. Ἡρακλῆς Καββαδίας.

Ἐν τῷ ἄμῳ ὁ σκοπευτὴς ἤρχισεν. Πρῶτος δ'
ἐπιτυχὴν ἐρχεται ὁ κ. Παντ. Μάτσας, πρῶν ἀ-
ξιωματικὸς τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, δεῦτερος δὲ ὁ
πρῶν λοχίας τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κ. Βολανό-
πουλος, μετ' αὐτοῦ οἱ κ. Χωρέμης, Καλῶνας,
Λοῖζος, Δραγουμανάκης. Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξε πλή-
ρης, ζωηρότατα δὲ ἐξέφρασαν τὰ συγχρητῆρά των
ὅτι γενικὴ διοικήτης τοῦ Σουδᾶν καὶ ὁ γενικὸς δι-
οικητὴς τοῦ στρατοῦ, ὅστις διηγήθη τὰς ἀσκήσεις.
Ἐθαύμασαν οἱ Ἀγγλοὶ καὶ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν καὶ
διὰ τὴν τάξιν καὶ διὰ τὴν πειθαρχίαν τῶν Ἑλ-
λῶν.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἐορτῆς προσήνθησαν ἐν τῷ
περικτενῶ ἀναψυκτικὰ καὶ τέϊον, εἰς ὃ κατὰ δια-
ταγὴν τοῦ λαμπροποδόντος ἔκ χαρᾶς καὶ ἱκανο-
ποιήσεως Σιρδάρη ἐκλήθησαν διὰ τοῦ κ. προέδρου
πάντες οἱ Ἕλληνες. Τελευταῖον ὑπὸ τοῦ ἡχοῦ τῆς
μουσικῆς ἀνακρουούσης τὸν ἑλληνικὸν ὕμνον ὁ Σιρ-
δάρης ἀπεχειρέθη θλίβων ἐκάστου τὴν χεῖρα

τοὺς ἐξερχομένους τοῦ περικτενῶ καὶ ἀποχωροῦν-
τας Ἕλληνας. Οἱ μέτροι τοῦδε ἐγγραφεύς εἰς τὴν
σκοπευτικὴν ἐταιρείαν Ἕλληνας ἀνέχονταί ἐς 365,
θ' ἀσκῶνται δὲ ἐν τῷ σκοπευτηρίῳ δις τῆς ἐβδο-
μάδος. Ἡ ἀγγλοσουλανικὴ κυβέρνησις θὰ παρέχῃ
δύναμις καὶ φυσίγγια, ἐν ᾧ εἰς τοὺς ἰθαγενεῖς δὲν
δίδεται οὐδὲ κυνηγητικὸν ὄπλον.

Σημ. τοῦ «Ἀγῶνος». Εἴμεθα εὐγνώμονες πρὸς
τὸν ἐπιστέλλοντα τὰς γραμμὰς ταύτας, αἰνέτες το
σοῦτον διαθρόνιστον τὴν ἐθνικὴν ἡμῶν φιλοτιμίαν.
Ἡ διαγωγὴ τῶν ἐν Χαρτὺμ ἀδελφῶν ἡμῶν ἐ-
πιβαλόντων εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς τὸν σεβασμὸν
πρὸς τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα δεικνύει αὐτοὺς ἀρίστα
τέκνα τῆς πατρίδος, διότι τῶν ἀρετῶν ὑψίστην θε-
ωροῦμεν λαοῦ πεπολιτισμένου τὴν τάξιν καὶ τὴν
πειθαρχίαν, ἀς ἐμαρτύρησαν ἐν τούτῳ οἱ ἐν Χαρ-
τὺμ Ἕλληνες. Διὰ τῆς ἀρετῆς τῶν ταύτης ἐπεβλή-
θησαν εἰς τοὺς Ἀγγλοὺς, ὥστε νὰ ἀναγνωρίσωσιν
αὐτοὺς ὡς τὰ πολὺτιμα ἐρείσματα τοῦ εὐρωπαϊ-
κοῦ πολιτισμοῦ ἐν μέσῳ Ἀφρικῇ, τοῦτο δ' ἀκρι-
βῶς εὐφραίνει ἡμᾶς καὶ θλίβει ἡμᾶς. Εὐφραίνει ἡμᾶς,
ὅτι τιμῶσιν οὕτω οἱ Ἕλληνες τὴν πατρίδα των
ἐν τῇ ξένῃ θλίβει δ' ἡμᾶς ἀπορροῦντας, διὰ τί οἱ
Ἕλληνες θαυμάσιοι δεικνύμενοι ἐν τῇ ξένῃ, λη-
σμονοῦμεν τὰς ἀρετὰς τῆς τάξεως καὶ τῆς πειθ
ἀρχίας ἐν τῇ ἰδίᾳ ἡμῶν πατρίδι;

ΗΠΕΙΡΟΣ

Νέαι ρωμουνικαὶ ἐνέργειαι.—Ἡ οἰκτρία
αὐτῶν ἀποτυχία.—Κωμικὸν ἐπεσό-
διον ἐν Παλαιόκαστῳ.—Ἡ ἐκ τοῦ
νέου Γεν. προξένου κ. Γ. Ἀλεξάν-
δρουποῦλου ἐντύπωσις ἐν Ἡπείρῳ.

Ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐξ Ἰωαννίνων:

Μεθ' ὅλας τὰς πιθανολογούμενας διαδόσεις περὶ
δύστην ἐπακαλήψεως προσσχῶς τῶν ἐλληνορωμου-
νικῶν σχέσεων, ἡ ἐν Βουκουρεστίῳ σπειρα τῶν ἀ-
γυρτῶν Κουτσόβλαχων καὶ τῶν λοιπῶν τυροδιω-
κτῶν τῶν ἀποτελούντων τὴν ρωμουνικὴν προπαγάν-
δαν ἐν Μακεδονίᾳ καὶ Ἡπείρῳ, δὲν παύεται ἀπο-
πειρωμένη ἐκαστοτε ὅπως ἀναζωογονῇ τὰς σπασμα-
δικὰς αὐτῆς καὶ κατὰ ματαίαν ἀειποτε ἐνεργείας. Πρὸς
τὸν σκοπὸν τοῦτον πρό τινων ἡμερῶν ἐξαπέστειλεν
εἰς Ἡπειρον μισθῶτον τινα πράκτορα, ὀνόματι
Purideanu, ἀνεψιὸν δὲ ὡς ἐγένετο γνωστὸν τοῦ
πολυβουλῆτου Παντεῶνου δι' Αὐλῶνος, ὅστις περὶ
ἐθῶν χωρὶς τινα ἐν τῷ τμήματι ἐκεῖνῳ τῆς Β.
Ἡπείρου, ἐν οἷς ὑπάρχουσι διάσπαστοι τινες κου-
τσόβλαχοι συνοικισμοί, ἀπεπεισθήναι νὰ ἐξαγοράσῃ
προσηλύτους τοῦ ρωμουνομισμοῦ. Κατόπιν ἐπεσκέφθη
τὸ Λεσκοβίον, συνοικισμὸς ἐπὶ τὸ ἐπιβλητικώ-
τερον ὑπὸ ἀπλόου τινός ἐν ἀπεκείῃ διαμετρῇ τοῦ
καὶ δύο χωροφυλάκων καὶ αὐτοτετελορημένους πρό-
ξενος: τὸ χωρίον δὲ Μετζίττῃ τῆς ἐπαρχίας Λεσκο-
βίου κατοικοῦμενον ὑπὸ Ἑλληνοβλάχων ἦτο, ὡς
ἐξήχθη ἐκ τῶν ὑστέρων, τὸ ἀντικείμενον τῆς προ-
παγανδιστικῆς ἐκστρατείας τοῦ, διότι ἐν αὐτῷ κα-
τόπιν συνεννόησε μετὰ αἰσχροῦ τινος ὁργάνου τῆς
προπαγάνδας καλουμένου Πάνου Μπάσιου πρόβη
εἰς ὑποσχέσεις καὶ δωρεὰς εἰς ὅσους ἤθελον ἀπο-
στείλει τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς τὸ στήθησόμενον, κατ'
αὐτὸν, ρωμουνικὸν σχολεῖον καὶ περικτενόν, ὅτι ἡ-
θελε φροντίσει περὶ ταχέως ἀποστολῆς ἐκείσε δι-
δάσκαλου καὶ ἱερέως. Περιττόν νὰ προσθέσω, ὅτι
ὁ ἀνθρωπὸς ἐλογάρωσε χωρὶς τὸν ξυνοδόχον, διότι
οἱ κάτοικοι τοῦ χωρίου τούτου ἐπὶ καιροῦ συνα-
θρονοῦνται τὴν ἑλληνικὴν σχολαίαν, ἅμα τῇ ἀρίστῃ
τοῦ διαπρεποῦς ἱεραρχοῦ, τοῦ μητροπολίτου Βελᾶς
κ. Σ. Βλάχου, εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν
τοῦ ὁποῖο ὑπάρχοντα, δι' ἀναφοράς των ἐξήτησαν
νὰ τοῖς συστήσῃ σχολεῖον προσφέροντες μέγιστα ἐκ
τῶν ἰδίων πρὸς συντήρησιν αὐτοῦ.

Κατόπιν ὁ ψευδοπρόξενος οὗτος τοῦ ρωμουνομισμοῦ
ἐπανεκάμφεν εἰς τὰ ἰδία διὰ Ζαχαρίας καὶ Ἀντῶν
Σαράντα.

Ἐν δὲ τῷ χωρίῳ Παλαιοκαστῷ κατὰ τὰς ἐορτὰς
ὁ ἐκεῖ παχυνόμενος ὑπὸ τῆς προπαγάνδας ρωμουνο-
μίας ἀνέκυρσε μαθητὸς, ἐπεχείρησε πρὸς
δικασκείαν τῆς μονοτονίας τοῦ φωνήεντος, νὰ ψάλλῃ
ἐν τῷ ναφ τροποποιῶν τὴν καλλιμέλειαν αὐτοῦ
φωνὴν καὶ διάλεκτον ἐπὶ τὸ ρωμουνικώτερον. Ἀλλ'
ἡ μελωδία αὕτη ἀγνώστου καὶ ἀγῆτης οὐκ ἐθεωρήθη
ὡς βεβηλωσὴ καὶ οὐκ ἔχουσα ἐκκλησιαστικὴν οὐκ
ἀνακλήσαντες ἐπὶ τῇ αὐτῇ ἐξέβλαλον πῦρ καὶ λά-
ζ τοῦ ναοῦ τὸν αὐτοχρηστοντήτορ ψάλλοντα παρα-
ψάλλοντες αὐτὸν εἰς συνάντησιν τῶν ὁμοίων του ἐν τοῖς
λειμῶσι τοῦ χωρίου. Τὸ ἀστεῖον τοῦτο ἐπεισέδωκεν
ἐλαβε χώραν πρὶν ἢ ὁ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν
χοροστατῶν τῆς λειτουργίας Σ. Μητροπολίτης Βελ-
λᾶς καὶ Κονίτης, ὅστις περιόδων ἐνίστατο ἐν
τῷ χωρίῳ, ἀντιληρῇ τῶν διατρεχάντων.

Μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς ἡκούσθη ἀπὸ τὴν Ἡπειρον
πᾶσαν ἡ εἰς Ἰωάννινα ἀρίστῃ ὡς Γεν. Προξένου τῆς
Ἑλλάδος, τοῦ κ. Γ. Ἀλεξάνδρουποῦλου, ἀνδρὸς
διαπρέφαντος καθ' ὅλον τὸ στάδιον τῆς διπλωματι-
κῆς καὶ προξενικῆς αὐτοῦ ὑπηρεσίας καὶ ὑποσχο-
μένου, λόγῳ τῶν περικοσμουμένων αὐτὸν προσόντων,
νὰ συνεχίσῃ καὶ ἐνταῦθα τὴν ἐπιτυχὴ αὐτοῦ
δράσιν.

ΑΓΓΕΛΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΥΓΛΟΙ

Τὴν ἱερὰν τῆς Μακεδονίας γῆν δαυρίδες ἐξακο-
λουθεῖ νὰ ποτίξῃ τὸ ἑλληνικὸν αἷμα Πυκνὰ τὰ
σώματα τῶν Ἑλλήνων παγύνονται τὴν περιπόθη-
τον χώραν καὶ ἀκατάβλητος ἡ ἑλληνικὴ ψυχὴ σφο-
δρότατα παλαίει κατὰ μυθίων ὁμοῦ ἐχθρῶν. Βουλ-
γάρων, Τούρκων, Ρωμούνων. Τῶν ἐχθρῶν δὲ
τούτων ποικίλα εἶναι τὰ δόξα, φονικώτερον δὲ τὸ
ἀνανδρότατον πάντων, ἡ προδοσία καὶ ἡ ἐνέδρα.
Τοιαύτης προδοσίας ἐπέσε θύμα ἐν Παλαιόκαστῳ
δ' ἀνδρείος ἀρχηγὸς μακεδονικοῦ σώματος Ζ. Πα-
παδάς, ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Φούφας κρυπτόμενος,
ὑπόδειγμα μετριοφροσύνης, οἷα ἀέπειτος φιλεῖ νὰ
περιβῇ τὴν ἀληθινὴν ἀρετὴν καὶ ἀνδρείαν. Αἰς
ἤδη ὁ ἥρωας μετέβη εἰς Μακεδονίαν καὶ αἱ πολύ-
τιμοι δηροσφαῖαι αὐτοῦ εἰς τὸν φυλετικὸν ἡμῶν ἀ-
γῶνα, ἀς διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ αἵματος καθηγήσασθε,
θὰ μνημονεύονται ὡς διδάγματα τῶν νεωτέρων, ἐφ'
ὅσον ἂν διόρχῃ Ἑλλὰς καὶ ἐφ' ὅσον ἂν ἐξακολου-
θῇ ἡ γραφομένη ἑλληνικὴ ἱστορία. Ἀδελφὲς τε καὶ οἱ
τέσσαρες γενναῖοι ὁπαδοὶ του ἔπασον τραθέντες
οὐχὶ ὑπὸ τουρκικῶν σφαιρῶν, ὡς ἐν τῷ προηγου-
μένῳ φύλλῳ ἀνεγράψαμεν, ἀλλ' ὑπὸ βουλγαρικῶν,
διότι ὁ ἀναλαβὼν τὸ ἔργον ὀδηγῶν ἦτο μίσθιον
δργανον τῶν Βουλγάρων, ἥγαγε δ' αὐτοὺς ἀνυπό-
πτους εἰς τὴν στηθεῖσαν ἐνέδραν. Ἀλλ' οἱ λοιποὶ
ἄνδρες τοῦ σώματος δὲν ἀφῆκαν ἀνεκδικητὸν τὴν
βουλγαρικὴν ἀτιμίαν. Διὰ σφοδρὰς ἀντιπερίσεως
ἐνέκλεισαν τοὺς ἐνεδρεύσαντας ἐντὸς οἰκίας, ἦν καὶ
ἀπετέφρωσαν συγκαύσαντες τοὺς κρυπτομένους δο-
λοφόνους πολλαπλασίους τῶν πεσόντων Ἑλλήνων.
Τὴν παρελθούσαν δὲ Κυριακὴν κατανυκτικὸν ἐν
Ἀθήναις ἐτελέσθη μνημόσυνον ὑπὲρ τῶν πεσόντων
τούτων μαρτύρων.

Ὅτινι τὸ παράδειγμα τοῦ Παύλου Μελά, τοῦ
πρωτομάχου τῆς μακεδονικῆς ἐλευθερίας, ἐν-
όρκει προθυμοτάτους μιμητὰς μέχρι τῆς περὶ
μένης ὥρας τῆς μακεδονικῆς ἐλευθερίας. Τὰ δὲ
αὐτοῦ περιουλλεγμένα ὑπὸ τῆς ἀνταξίας συντρόφου
τοῦ ἥρωος κείνου νῦν ἐν Καστορίᾳ, ἐνθα τῇ 2
Μαΐου μεγαλοπρεπῶς ἐτελέσθη μνημόσυνον, χορο-
στασθέντος αὐτοῦ τοῦ μητροπολίτου Καστορίας,
ὡς μέγιστος ἀδιάφραστοι, οἱ ἑλληνικὴ εἶναι ἡ
Μακεδονία. Ἐπὶ τὸν σπῆτον τῶν ἡμῶν, δὲν ἀνήγειρεν
ἱερὸν ἀσπίδων ἄλγος καὶ δικαία διεργασίαν
τῆς ἐθνεοῦς συνοδοιπόρου τοῦ Παύλου Μελά ἐν
τῷ βίῳ τούτῳ θλίσθη ἡ πᾶσα Ἑλλὰς ἐν-
λαβὴ τὰ βλέμματά της καὶ εὐγνώμονα πρὸς τὸν
ἀθάνατον πρωτοστάτην τῆς μακεδονικῆς ἐλευθερίας.

Ὅχι φυλετικὸν πάθος, ἀλλ' ἀκριβὲς παρα-
τήρησις ἡγάγετο ἡμῶς εἰς τὴν ἐδραίαν πεπολιτισμένην,
ὅτι οἱ Βούλγαροι εἶναι ἔθνος ἀνάνδρων. Ὅλη ἡ
μέχρι τοῦδε μακεδονικὴ

τος 1905, κατά 63 ἀνέμωλοις, τὴν Ἀδριατικὴν
κατὰ 97, τὴν Γαλλικὴν κατὰ 123 καὶ τὴν Ρωσ-
σικὴν κατὰ 165.

—

Ἡ ΠΡΥΤΑΝΕΙΑ
ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Διακρίνεται, διὰ ἐπικυρωσθεῖσας τῆς τελευταί-
ας τοῦ Συναυτοῦ Νομικοῦ διαγωνισμοῦ, ἡ Νομικὴ
Σχολή, συμφώνως πρὸς τὴν θέλησιν τοῦ Ἀρχιεπί-
σκοπού, ὡς καὶ ὡς θέλει αὐτοῦ ὁ περὶ αὐτῆς
Ἰ.Υποδύον, κατὰ τὸ ἐκζητῶν Ἑλληνικὸν καὶ Ρω-
μαϊκὸν Δίκαιον, συνιστάται, καὶ κατὰ τὸν νεότερον
ῥῆμα νόμον τῆς 11 Ἀπριλοῦ τοῦ 1836, ἀποκαταμέ-
νῃ τῆς ἀναπτυχθεῖσας τῶν πρὸς ἐκτελεσὶν τοῦ νόμου
τούτου Βασιλικῶν Διαταγμάτων.

Διὰ διακρίνωμα θέλει τελεσθῇ ὑπὸ τῶν ἐξῆς ῥυθ-
μῶν:

1) Τὰ γεωγραφικὰ καθάρως καὶ εὐκατανοητῶς
γεγραμμένα, ἀποστέλλονται εἰς τὴν πρυτανεῖαν ἐν
ὀνόματι καὶ μετὰ συννημένῳ δελτίῳ, πρὸς τὴν
ἐνδύνει μὲν τὸ δόγμα· τὸ συγγραφεῖσθαι, ἐξῶθεν
τῆς ῥῆσις, ἢν ὁ ἐκ ἐξ ὁ συγγραφεὶς ἐπισημασμένῃ
καὶ ἐπὶ τῇ πρὸς πραγματικῆς αὐτοῦ.

2) Τὰ γεωγραφικὰ παραδιδόνται εἰς τὴν γεω-
μακτετὰ τοῦ Πανεπιστημίου μέρει τῆς 31 Μαΐου
1908, ὥρα 5 μ.μ. καὶ δὲν ἐπιτερόνται, κατα-
τιθέμενα εἰς τὸ ἀρχεῖον τῆς Πρυτανείας.

3) Ἡ κρίσις τῆς ἀνομιλοῦσι Ἐμπειρίας ὅλας
ἀναγνωσθῇ ἐν τῇ αἰθούρᾳ τῶν τελευταίων Πανε-
πιστημίου, κατὰ τὴν ἡμέραν, ἥτις ὀφείλει ῥηθῆναι πρὸς
τοῦτο ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς καὶ ἡνωσποποιήθῃ
διὰ προκρίψεως τῆς Πρυτανείας.

4) Εἰς τὸν συγγραφεῖσθαι τῆς βοάβεβητρομέτῃ
πραγματικῆς ὀφείλει ἀπομνηνῇ διακρίνωμα ἡμέραν ἡμέραν.

5) Ἀποκριθεῖσας εἰς τοὺς κληθεῖσας εἰς τοῦ Παν-
επιστημίου ἡμετέρας εἰς τὸ Συναυτοῦ διακρίνωμα.

6) Ἐὰν οἱ κριταὶ οὐδὲν τὸν ἔργον, ἅτινα ἡ-
θελοῦ ὑποβληθῇ εἰς τὸν διαγωνισμὸν, κρίνωμα δέξιν
βαρύνεσθαι, ὁ διαγωνισμὸς ἀναβλήσεται κατὰ νέαν
προκρίψεω τῆς Πρυτανείας.

Ὁ Πρύτανης
(Τ. Σ.) Ν. Γ. Πολυτέλης

Και δεικνύσαντες ἡμῶν πληροφορίας πρὸς πάντες ἡμεῶν βουλευτικήν σπουδαίαν τὴν ἀρχὴν τὸν βουλευτὴν Τόλιαν ἐπέθηκε καὶ τὸν ἐν τῇ περιεργείᾳ Μοναστηρίου χωρίον Ἑλλάδος, ὅπου καὶ κείνη τὸν κατοικοῦν καὶ ἐκταγήν τὴν οικίαν αὐτοῦ. Τῇ οὖν διὰ καταβολῆς καὶ ποσὴν τραπεζῶν τὸν κατασκευαστὴν ἔργον διὰ τῆς πυρκαϊῆς τρεῖς μῶν, διὰ κατόπιντος διὰ δόλινον τὸ χωρίον, ἢ μὴ οἱ γενναῖοι χωρικοὶ καίεντες τὰ ἄλλα ἀνέστησαν ἀποσφῆκα κατὰ τὸν ἐπιδορυμὸν ἀνίστασθαι, οὗς καὶ ἡγεύσαντο τελευταίον κακοὶ κακῶς καὶ ἀποσφῆκα τὸ χωρίον.

Ἀποκρινόμεναι ἡ βουλευτική σπουδαία τὸν μελετηθέντος κακοποιήματος ἐξέσφινε καὶ ὅσον κατὰ θεοῦσαν δόξαντες, τρεῖς καὶ Νεβρίων καὶ ἐνός καὶ Βελματῆν, ἀπάντες Ἕλληνας, οὗς σὺν δόξῃ καταπερὶσσευσαν. Αἱ οὖν ἡ ἀναβολὴ τοῦτο ἔμελλεν ἀποδοῦντος. Στὴν ἐλλογικήν ἀποδοὺν δὲ τὸν φλογὸν τὸν Ἑλλᾶδος χαρποῦσθαι τὴν βουλευτικήν σπουδαίαν καὶ σὺν

[illegible]

